

ДИРЕКТИВА 2002/20/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 7 март 2002 година

относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение”)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹;

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²;

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

(1) Резултатите от общественото допитване за прегледа през 1999 г. на регулаторната рамка за електронните комуникации, отразен в съобщението на Комисията от 26 април 2000 г., и изводите на Комисията в нейните съобщения за петия и шестия доклад за изпълнението на регулаторния пакет за далекосъобщенията потвърждават необходимостта от по-хармонизирано и по-облекчено регулиране на достъпа до пазара на електронни съобщителни мрежи и услуги на територията на Общността.

(2) Сближаването между различните електронни съобщителни мрежи и услуги и техните технологии изисква да се създаде система за разрешение, която да обхваща всички сравними услуги по сходен начин, независимо от използваните технологии.

(3) Целта на настоящата директива е да създаде правна рамка, която гарантира свобода на предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги, обвързана единствено с условията, установени в настоящата директива и евентуалните ограничения в съответствие с член 46, параграф 1 от Договора и по-специално, с мерките относно обществената политика, обществената сигурност и общественото здраве.

¹ ОВ С 365 Е, 19.12.2000 г., стр. 230 и ОВ С 270 Е, 25.09.2001 г., стр. 182.

² ОВ С 123, 25.04.2001 г., стр. 55.

³ Становище на Европейския парламент от 1.3.2001 г. (ОВ С 277, 1.10.2001 г., стр. 116), Обща позиция на Съвета от 17.09.2001 г. (ОВ С 337, 30.11.2001 г., стр. 18) и Решение на Европейския парламент от 12.12.2001 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 14.2.2002 г.

(4) Настоящата директива обхваща разрешаването на всички електронни съобщителни мрежи и услуги, независимо от това дали са от обществен характер или не. Това е важно, за да гарантира, че и двете категории доставчици могат да се възползват от обективни, прозрачни, не дискриминационни и пропорционални права, условия и процедури.

(5) Настоящата директива се прилага единствено за предоставянето на права за използване на радиочестоти, когато то е свързано с предоставяне на електронна съобщителна мрежа или услуга. Използването на крайни радиоустройства за лични нужди, което се основава на не основното използване на определени радиочестоти от потребител, без това да е свързано с икономическа дейност, като например използването на гражданските честотни ленти от радиолюбители, не се смята за предоставяне на електронна съобщителна мрежа или услуга и следователно не е предмет на настоящата директива. Това използване е обхванато от Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 9 март 1999 г. относно радиотехниката и крайните далекосъобщителни устройства и взаимното признаване на тяхното съответствие⁴.

(6) Разпоредбите относно свободното движение на системи за условен достъп и свободното предоставяне на защитени услуги на основата на такива системи са установени в Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20 ноември 1998 г. относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие⁵. Следователно не е необходимо разрешението на такива системи и услуги да бъде включено в настоящата директива.

(7) Следва да се използва възможно най-облекчената система за разрешаването на предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги, за да се стимулира развитието на нови електронни съобщителни услуги и паневропейски съобщителни мрежи и услуги, както и да се даде възможност на доставчиците и потребителите да се възползват от икономиките от мащаба на единния пазар.

(8) Тези цели могат да бъдат най-добре постигнати чрез общо разрешение на всички електронни съобщителни мрежи и услуги, без да се изисква изричното решение или административен акт от националните регулаторни органи и като процедурните изисквания се свеждат единствено до уведомяване. Когато държавите-членки изискват нотификация от страна на доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги при започване на дейността им, държавите-членки могат да изискват също доказателства за такава нотификация чрез законово признати пощенски или електронни форми за приемане на нотификацията. Във всички случаи потвърждението следва да не включва и да не изисква административен акт от националните регулаторни органи, които трябва да бъдат нотифицирани.

⁴ ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10.

⁵ ОВ L 320, 28.11.1998 г., стр. 54.

(9) Необходимо е да бъдат включени правата и задълженията на предприятията според общите разрешения, посочени изрично в такива разрешителни, с цел да гарантира равнопоставеност в цялата Общност и да улесни през граничните преговори за взаимосвързаност на обществени съобщителни мрежи.

(10) Общото разрешително дава право на предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги на обществото, да договорят взаимосвързаност в съответствие с условията, предвидени в Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях („Директива за достъпа”)⁶. Предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги на други потребители освен на обществото, могат да договорят взаимосвързаността на търговска основа.

(11) Предоставянето на специфични права може да запази своето значение за използването на радиочестотите и номерата, включително кратките кодове, от националния номерационен план. Права върху номера могат да се разпределят и от Европейския номерационен план, включително например виртуалния код за страна „3883”, който е бил предоставен на държавите-членки на Европейската конференция по пощи и далекосъобщения (СЕРТ). Тези права за използване следва да не могат да бъдат ограничавани, освен когато това е неизбежно с оглед на ограничеността на радиочестотите и необходимостта от ефективно използване на тези честоти.

(12) Настоящата директива не накърнява предоставянето на радиочестоти било то пряко на доставчици на електронни съобщителни мрежи и услуги и на юридически лица, които използват тези мрежи и услуги. Такива лица могат да бъдат доставчици на радио и телевизионно съдържание. Без да накърнява специфичните критерии и процедури, приети от държавите-членки за предоставяне на права за използване на радиочестоти на доставчици на радио и телевизионно съдържание, с оглед на целите от общ интерес в съответствие с правото на Общността, процедурата за присвояване на радиочестоти във всички случаи следва да бъде обективна, прозрачна, не дискриминационна и пропорционална. В съответствие с практиката на Съда на Европейските общности, всички национални ограничения на правата, гарантирани от член 49 от Договора, следва да бъдат обективно обосновани и пропорционални и да не надхвърлят необходимото за постигане на целите от общ интерес, определени от държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността. Отговорността за спазването на условията, свързани с правото за използване на радиочестоти и съответните условия, свързани с общото разрешение, във всички случаи следва да се поеме от предприятието, на което е предоставено правото на ползване на радиочестотите.

(13) Като част от процедурата за подаване на молби за предоставяне на право за използване на радиочестоти, държавите-членки могат да проверяват дали кандидатът ще бъде в състояние да спазва свързаните с тези права условия. За тази цел от кандидатите може да се изисква да предоставят необходимата

⁶ Виж стр. 7 от настоящия брой на “Официален вестник”.

информация, за да потвърдят способността си да спазват тези условия. Когато не е предоставена такава информация, молбата за предоставяне на право на използване на радиочестоти може да бъде отхвърлена.

(14) Държавите-членки нямат задължението да предоставят, нито може да им се попречи да предоставят право на ползване на номера от националния номерационен план или права за изграждане на инфраструктура на предприятия извън кръга на доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги.

(15) Условията, които могат да бъдат свързани с общото разрешение и специфичните права на използване, следва да бъдат ограничени до строго необходимото, за да гарантират спазването на изискванията и задълженията в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство в съответствие със законодателството на Общността.

(16) Когато електронните съобщителни мрежи и услуги не се предоставят на обществеността, уместно е да се налагат по-малко и по-леки условия, отколкото са оправдани за електронните съобщителни мрежи и услуги, предоставяни на обществото.

(17) Специфичните задължения, които могат да бъдат налагани на доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие със законодателството на Общността по силата на значителното им пазарно влияние, както е определено в Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамкова директива”)⁷, следва да бъдат налагани отделно от общите права и задължения според общото разрешение.

(18) Общото разрешение следва да включва единствено условия, които са специфични за отрасъла на електронните комуникации. Той следва да не бъде обвързан с условия, които вече са приложими по силата на други нормативни актове на националното законодателство, и които не се отнасят конкретно за отрасъла. Въпреки това, националните регулаторни органи могат да уведомят мрежовите оператори и доставчиците на услуги за другите нормативни актове във връзка с тяхната дейност, примерно чрез препратки към техните интернет страници.

(19) Изискването за публикуване на решенията за предоставяне на права за използване на честоти или номера може да се изпълни чрез предоставянето на обществен достъп чрез интернет страница.

(20) Едно и също предприятие, например кабелен оператор, може да предлага както електронни съобщителни услуги, примерно пренос на телевизионни сигнали, така и услуги извън обхвата на настоящата директива, като например търговски услуги за разпространение на звуково или телевизионно съдържание, и следователно върху него могат да се налагат допълнителни задължения във връзка с дейността му като доставчик или дистрибутор на съдържание в

⁷ Виж стр. 33 от настоящия брой на “Официален вестник”.

съответствие с разпоредби извън обхвата на настоящата директива, без да накарнява списъка с условията, установен в приложението към настоящата директива.

(21) Когато предоставят права за ползване на радиочестоти, номера или права за изграждане на инфраструктура, съответните компетентни органи могат да информират предприятията, на които предоставят права, за съответните условия в общото разрешение.

(22) Когато търсенето на радиочестоти в определен обхват надхвърля тяхното наличие, следва да бъдат прилагани подходящи и прозрачни процедури за присвояване на честотите с оглед да се избегне дискриминация и оптимизиране на използването на ограничените ресурси.

(23) При определянето на критерии за конкурсни или сравнителни процедури за подбор, националните регулаторни органи следва да гарантират, че са изпълнени целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“). Следователно няма да противоречи на разпоредбите на настоящата директива, ако прилагането на обективни, не дискриминационни и пропорционални критерии за подбор, с оглед на насърчаването на конкуренцията, води до изключване на определени предприятия от конкурсна или сравнителна процедура за подбор за определена радиочестота.

(24) Когато се постигне споразумение на европейско ниво за хармонизирано предоставяне на радиочестоти на определени предприятия, държавите-членки следва строго да прилагат споразумението при предоставяне на права на използване на радиочестоти от националния план за използване на честотите.

(25) Доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги могат да се нуждаят от потвърждение на правата си по общото разрешение по отношение на взаимосвързаността и правото на пренасяне, по-конкретно за улесняване на преговорите с други регионални или местни равнища на управление или доставчици на услуги в други държави-членки. За тази цел, националните регулаторни органи следва да предоставят декларации на предприятията или по тяхна молба, или алтернативно чрез автоматичен отговор на нотификация според общото разрешение. Такива декларации сами по себе си следва да не представляват актове на предоставяне на права или права съгласно общото разрешение или правата за тяхното използване или упражняване не следва да зависят от издаването на такива декларации.

(26) Ако предприятията установят, че молбите им за права за изграждане на инфраструктура не са разгледани в съответствие с принципите, установени в Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“) или, че решенията се бавят необосновано, те следва да имат право да обжалват решенията или забавянето им в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

(27) Санкциите за неспазване на условията съгласно общото разрешение следва да бъдат съразмерни на нарушението. Освен при изключителни обстоятелства, не е пропорционално да се прекратява или оттегля правото на предоставяне на електронни съобщителни услуги или правото за използване на радиочестоти

или номера, когато предприятието не е изпълнило едно или повече условия от общото разрешение. Това не накърнява неотложните мерки, които компетентните органи на държавите-членки могат да предприемат при сериозна заплаха за обществената безопасност, сигурност или здраве или за икономическите и оперативни интереси на други предприятия. Също така настоящата директива следва да не накърнява възможностите за предявяване на искове между предприятията за обезщетение според националното законодателство.

(28) Въвеждането на задължения за доставчиците на услуги за отчитане и предоставяне на информация могат да бъдат проблемни както за предприятията, така и за съответните национални регулаторни органи. Следователно такива задължения следва да бъдат пропорционални, обективно обосновани и ограничени до строго необходимото. Не е необходимо да се изисква системно и редовно доказване на спазването на всички условия по общото одобрение или свързаните с него права за употреба. Предприятията имат право да знаят за какви цели ще бъде използвана информацията, която те следва да предоставят. Предоставянето на информация следва да не бъде условие за достъп до пазара. При прекратяването на дейността от доставчиците на електронни съобщителни мрежи или услуги може да се изисква нотифициране за статистически цели.

(29) Настоящата директива следва да не накърнява задълженията на държавите-членки да предоставят информация, необходима за защитата на интересите на Общността в контекста на международни споразумения. Също така настоящата директива следва да не накърнява задълженията за докладване съгласно законодателството, което не се отнасят конкретно за отрасъла на електронните комуникации, като например законите за защита на конкуренцията.

(30) Върху доставчиците на електронни съобщителни услуги могат да се налагат административни такси, с цел да се финансират дейностите на националните регулаторни органи във връзка с управлението на системата за разрешение и предоставянето на права за използване. Такива такси следва да бъдат ограничени, за да покриват настоящите административни разходи за тези дейности. За тази цел следва да бъде създадена прозрачност на приходите и разходите на националните регулаторни органи чрез годишно отчитане на общия размер на събраните такси и административните разходи. По такъв начин предприятията могат да проверяват дали административните разходи съответстват на таксите.

(31) Системите за административни такси следва да не опорочават конкуренцията или да създават пречки за навлизането на пазара. С общата система за разрешение вече няма да бъде възможно административните разходи и оттам таксите да бъдат отнасяни към отделните предприятия, освен при предоставянето на права за използване на номера, радиочестоти и права за изграждане на инфраструктура. Приложимите административни такси следва да отговарят на принципите на общата система за разрешение. Пример за справедлива, проста и прозрачна алтернатива за критериите за предоставяне на разходите може да бъде формула за разпределение във връзка с тези задължения. Когато административните такси са много ниски, може да бъде

уместно също така използването на фиксираните такси или такси, които са комбинация от фиксирана основа и елемент, свързан с оборота.

(32) Освен административни такси могат да се събират и потребителски такси за използването на радиочестотите и номерата като средство за осигуряване на оптимално използване на тези ресурси. Такива такси следва да не затрудняват развитието на иновационни услуги и конкуренцията на пазара. Настоящата директива не накърнява целите, за които се използват таксите за права за използване. Такива такси могат да се използват примерно за финансиране на дейности на националните регулаторни органи, които не могат да бъдат покрити с административните такси. Когато, в случай на конкурсни или сравнителни процедури за подбор, таксите за права за използване на радиочестотите представляват изцяло или отчасти еднократна сума, договореностите за плащане следва да гарантират, че такива такси на практика не водят до подбор на основата на критерии, които не са свързани с целта да се осигури оптимално използване на радиочестотите. Комисията може да публикува редовно стандарти на проучвания във връзка с най-добрата практика при предоставянето на радиочестоти, предоставянето на номера или предоставянето на права за пренасяне.

(33) Може да се наложи държавите-членки да променят правата, условията, процедурите и таксите във връзка с общото разрешение и правата за използване, когато това е обективно обосновано. Промените следва да бъдат надлежно и своевременно нотифицирани на всички заинтересовани страни, които трябва да получат достатъчни възможности да изразят своите становища по предвидените промени.

(34) Целта да се осигури прозрачност изисква доставчиците на услуги, потребителите и останалите заинтересовани страни да имат лесен достъп до всякаква информация, свързана с правата, условията, процедурите, таксите и решенията във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги, правата на ползване на радиочестоти и номера, правата за изграждане на инфраструктура, националните планове за използване на честотите и националните номерационни планове. Националните регулаторни органи имат за задача да предоставят и актуализират тази информация. Когато правата се управляват от други административни нива, националните регулаторни органи следва да полагат усилия да създадат лесни за потребителите средства за достъп до информацията във връзка с тези права.

(35) Комисията има задължението да следи за ефективното функциониране на единния пазар на основата на националните лицензионни режими в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

(36) За да се достигне до единна дата за прилагане на всички елементи от новата регулаторна рамка за отрасъла на електронните комуникации, важно е успоредното протичане на процеса на транспониране на настоящата директива във вътрешното законодателство и привеждането на съществуващите разрешителни в съответствие с новите правила. Въпреки това, когато подмяната на разрешителните, издадени към датата на влизане в сила на настоящата директива, с общото разрешение и индивидуалните права на използване съгласно настоящата директива би довела до увеличаване на задълженията на

доставчиците на услуги, които работят по съществуващи разрешителни, или намаляване на техните права, държавите-членки могат да се възползват от допълнителен деветмесечен период след датата на влизане в сила на настоящата директива, за да приведат съществуващите разрешителни в съответствие, освен ако това няма да доведе до неблагоприятни последици за правата и задълженията на други предприятия.

(37) Може да съществуват обстоятелства, при които премахването на условие във връзка с достъпа до електронни съобщителни мрежи би създавало сериозни трудности за едно или повече предприятия, които са се възползвали от условието. В такива случаи могат да се предвидят допълнителни преходни договорености с Комисията по молба на съответната държава-членка.

(38) Тъй като целта на предложените действия, а именно хармонизацията и опростяването на правилата и условията на електронните комуникации за разрешение на мрежи и услуги, не може да бъде изцяло постигната от държавите-членки и следователно поради мащабите и последиците от тези действия може да се постигне по-пълноценно на ниво Общността, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност съгласно член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е установено гореупоменатия член, настоящата директива не излиза извън рамките на необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и приложно поле

1. Целта на настоящата директива е да създаде вътрешен пазар на електронните съобщителни мрежи и услуги чрез хармонизация и опростяване на правилата и условията за разрешение, за да се улесни тяхното предоставяне на територията на цялата Общност.
2. Настоящата директива се прилага за разрешителните за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и услуги.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат определенията, определени в член 2 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).
2. Прилагат се също следните определения:

а) „общо разрешение” означава правна рамка, установена от съответната държава-членка, която осигурява права за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги и определени, специфичните за отрасъла задължения, които могат

да се прилагат за всички или за някои видове електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие с настоящата Директива;

б) „вредни смущения“ означава смущения, които застрашават функционирането на радионавигационна служба или друга служба за сигурност или по друг начин сериозно уврежда, затруднява или многократно прекъсва дейността на радионавигационна служба, която работи в съответствие с приложимите разпоредби на Общността или на националното законодателство.

Член 3

Общо разрешение на електронни съобщителни мрежи и услуги

1. Държавите-членки гарантират свободата на предоставяне на електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие с условията, установени в настоящата директива. За тази цел държавите-членки не могат да попречат на предприятията да предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги, освен когато това е необходимо поради основанията, посочени в член 46, параграф 1 от Договора.
2. Предоставянето на електронни съобщителни мрежи или предоставянето на електронни съобщителни услуги може да бъде обект на общо разрешение, без да се накърняват специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2 или правата за употреба, посочени в член 5. От съответните предприятия може да се изисква да представят нотификация, но не са задължени да получат изрично решение в тази връзка или друг административен акт от националните регулаторни органи преди да упражнят правата, произтичащи от разрешението. При нотифицирането, ако се изисква такова, предприятията могат да започнат дейността си, която при необходимост се подчинява на разпоредбите на членове 5, 6 и 7 за правата за използване.
3. Нотифицирането, посочено в параграф 2, не представлява нещо повече от декларация от юридическо или физическо лице пред националните регулаторни органи за неговото намерение да започне да предоставя електронни съобщителни мрежи и услуги и предоставяне на минималната информация, която се изисква от националните регулаторни органи за поддържане на регистъра на доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги. Настоящата информация трябва да бъде ограничена до необходимото за установяване на самоличността на доставчика, като например регистрационен номер на дружеството, лица за контакт с доставчика, адрес на доставчика, кратко описание на мрежата или услугата и ориентировъчна дата за започване на дейността.

Член 4

Минимален списък на правата, произтичащи от общото разрешение

1. Предприятията, разрешени съгласно член 3 имат право:

- а) да предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги;
- б) молбите им за предоставяне на необходимите права за изграждане на инфраструктура да бъдат разгледани в съответствие с разпоредбите на член 11 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“).

2. Когато такива предприятия предоставят електронни съобщителни мрежи или услуги на обществото, общото разрешение им дава също така право:

а) да договарят взаимосвързаност и при необходимост да получават достъп или взаимосвързаност от други доставчици на обществени съобщителни мрежи и услуги, обхванати от общото разрешение, където и да е в Общността по реда и условията, предвидени в Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“);

б) да получат възможност да бъдат определени за доставчици на различни елементи на универсалната услуга и/или да обхванат различни части от националната територия в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и Европейския съвет от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за универсалната услуга“)¹.

Член 5

Права на ползване на радиочестоти и номера

1. По възможност и по-специално когато рискът от вредна интерференция е пренебрежимо малък, държавите-членки не обвързват използването на радиочестотите с предоставянето на индивидуални права на ползване, а включват условията за използване на радиочестотите в общото разрешение.

2. При необходимост от предоставяне на индивидуални права за ползване на радиочестоти и номера, държавите-членки предоставят такива права по молба на всяко предприятие, което предоставя или ползва мрежи и услуги съгласно общото разрешение, в съответствие с разпоредбите на членове 6 и 7 и член 11, параграф 1, буква в) от настоящата директива и всички останали правила, които гарантират ефективното използване на тези ресурси в съответствие с Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“).

Без да накърнява специфичните критерии и процедури, приети от държавите-членки, за предоставяне на доставчиците на права за използване на радиочестоти и номера на радио или телевизионно съдържание с оглед на постигане на целите от общ интерес в съответствие със законодателството на Общността, такива права за ползване се предоставят чрез открити и прозрачни процедури, които не допускат дискриминация. Когато предоставят права за

¹ Виж стр. 51 от настоящия брой на *Официален вестник*.

използване, държавите-членки са длъжни да уточнят дали правата могат да бъдат прехвърлени по инициатива на техния притежател и при какви условия, по отношение на радиочестотите, в съответствие с разпоредбите на член 9 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“). Когато държавите-членки предоставят права на използване за ограничен срок, продължителността му е пропорционална за съответната услуга.

3. Решенията за правата за използване се вземат, съобщават и публикуват във възможно най-кратки срокове след получаването в националните регулаторни органи на пълна молба, в триседмичен срок за номера, разпределени за специфични цели в националния номерационен план и в шестседмичен срок за радиочестоти, разпределени за специфични цели в националния радиочестотен план. Последният срок не накърнява приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотите или орбиталните позиции.

4. Когато, след съгласуване със заинтересованите страни, в съответствие с разпоредбите на член 6 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“) е взето решение, че правата за използване на номера от изключителна икономическа стойност ще се предоставят чрез конкурсни или сравнителни процедури за подбор, държавите-членки могат да удължат още максималния триседмичен срок с три седмици.

По отношение на конкурсните или сравнителни процедури за подбор във връзка с радиочестотите се прилагат разпоредбите на член 7.

5. Държавите-членки не ограничават броя на предоставените права за използване, освен когато това е необходимо за гарантиране на ефективното използване на радиочестотите в съответствие с разпоредбите на член 7.

Член 6

Условия, свързани с общото разрешение и правата за използване на радиочестоти и номера и специфични задължения

1. Общото разрешение за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги и правата за използване на радиочестоти и правата за използване на номера могат да се обвързват единствено с условията, изброени съответно в част А, Б и В на приложението. Такива условията са обективно обосновани, във връзка със съответната мрежа или услуга, недискриминационни, пропорционални и прозрачни.

2. Специфичните задължения, които могат да бъдат наложени върху доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 и членове 6 и 8 от Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“) и членове 16, 17, 18 и 19 от Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга“) или върху определените да предоставят универсална услуга в съответствие с гореупоменатата директива, са законово отделени от правата и задълженията съгласно общото разрешение. С цел постигане на

прозрачност за предприятията критериите и процедурите за прилагане на специфични задължения върху отделни предприятия са посочени в общото разрешение.

3. Общото разрешение съдържа единствено условия, които са специфични за отрасъла и са установени в част А на приложението и не дублират условията, приложими за предприятията по силата на друго национално законодателство.

4. Когато предоставят право на използване на радиочестоти или номера, държавите-членки не дублират условията по общото разрешение.

Член 7

Процедура за ограничаване на броя на предоставените права за използване на радиочестоти

1. Когато дадена държава-членка решава дали да ограничи броя на предоставените права за използване на радиочестоти, съответната държава-членка, *inter alia*:

а) отдава необходимото значение на потребността от максимална полза за потребителите и улесняване на развитието на конкуренцията;

б) дава възможност на всички заинтересовани страни, включително ползвателите и потребителите, да изразят своите становища по евентуални ограничения в съответствие с разпоредбите на член 6 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”);

в) публикува всички решения за ограничаване на предоставянето на правата за използване, като постановява причините за това;

г) след като определи процедурата, отправя покана за представяне на молби за предоставяне на права за използване; и

д) прави преглед на ограниченията на разумни интервали или по разумна молба на засегнатите предприятия;

2. Когато стигне до заключение, че могат да се предоставят допълнителни права за използване на радиочестоти, съответната държава-членка публикува заключението и отправя покана за представяне на молби за предоставяне на такива права.

3. Когато се налага ограничаване на правата на ползване на радиочестоти, държавите-членки ги предоставят на основата на критерии за подбор, които трябва да бъдат обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални. Такива критериите за подбор трябва да отдадат необходимото значение на постигането на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

4. Когато трябва да се използват конкурсни или сравнителни процедури за подбор, държавите-членки могат да удължат максималния шестседмичен срок, посочен в член 5, параграф 3 колкото е необходимо, за да гарантират, че такива процедури са справедливи, разумни, открити и прозрачни за всички заинтересовани страни, но с не повече от осем месеца.

Посочените срокове не накърняват приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотите и спътниковата координация.

5. Настоящият член не накърнява прехвърлянето на права на използване на радиочестоти в съответствие с член 9 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

Член 8

Хармонизирано предоставяне на радиочестоти

Когато използването на радиочестотите е хармонизирано, условията и процедурите за достъп са съгласувани и предприятията, на които се предоставят радиочестоти, са избрани в съответствие с международните споразумения и правилата на Общността, държавите-членки предоставят правото на ползване на тези радиочестоти в съответствие с посоченото. Ако при обща процедура за подбор са изпълнени всички национални условия във връзка с правото на използване на съответните радиочестоти, държавите-членки не налагат допълнителни условия, критерии или процедури, които биха ограничили, променили или забавили правилното изпълнение на общото предоставяне на радиочестотите.

Член 9

Декларации за улесняване на упражняването на правата за изграждане на инфраструктура и правата за взаимосвързаност

По молба на дадено предприятие националните регулаторни органи в едноседмичен срок издават стандартни декларации, които потвърждават при необходимост, че предприятието е представило нотификация в съответствие с разпоредбите на член 3, параграф 2, и конкретизират при какви условия предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги по общото разрешение, имат право да подадат молби за предоставяне на права за изграждане на инфраструктура, водене на преговори за взаимосвързаност и/или получаване на достъп или взаимосвързаност, за да улеснят упражняването на посочените права примерно пред други равнища на управление или във връзка с други предприятия. При необходимост такива декларации могат да се издават като автоматичен отговор след нотификацията, посочена в член 3, параграф 2.

Член 10

Спазване на условията на общото разрешение и правата за използване и изпълнение на специфичните задължения

1. Националните регулаторни органи могат да изискват от предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи или услуги, предмет на общото разрешение, или които имат права за използване на радиочестоти или номера, да предоставят информация с цел да се провери спазването на условията на общото разрешение или правата за използване, както и на изпълнението на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2 в съответствие с член 11.

2. Когато националните регулаторни органи установят, че дадено предприятие не спазва едно или повече условия на общото разрешение или права за използване или не изпълнява специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, те нотифицират предприятието за своите заключения и му дават разумни възможности да изрази становището си или да отстрани нередностите:

- един месец след нотификацията; или
- по-кратък срок, договорен от предприятието или определен от националните регулаторни органи при повторно нарушение; или
- по-дълъг срок по решение на националните регулаторни органи;

3. Ако съответното предприятие не отстрани нередностите в срока, посочен в параграф 2, съответният компетентен орган предприемат подходящи и пропорционални мерки, насочени към гарантиране на спазване на условията и изпълнение на задълженията. В тази връзка държавите-членки могат да оправомощат съответните компетентни органи да налагат, при необходимост, финансови санкции. Мерките и причините, върху, които те се основават, се съобщават на съответното предприятие в едноседмичен срок от тяхното приемане и се предписва разумен срок за изпълнение на мерките от предприятието.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3, държавите-членки могат да оправомощат компетентните органи да налагат, при необходимост, финансови санкции върху предприятия, които не спазват задължението да предоставят информация в изпълнение на задълженията, посочени в член 11, параграф 1, букви а) или б) от настоящата директива или от член 9 от Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“) в разумни срокове, определени от националните регулаторни органи.

5. В случай на тежки и повторни нарушения на условията на общото разрешение или на правата за използване или специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, когато не се постигне изпълнение на мерките, посочени в параграф 3 от настоящия член, националните регулаторни органи могат да попречат на съответното предприятие да продължи да предоставя електронни съобщителни мрежи или услуги, да прекратят или отнемат правата за използване.

6. Независимо от разпоредбите на параграф 2, 3 и 5, когато разполагат с доказателства за нарушаване на условията на общото разрешение, правата на ползване или специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, което представлява непосредствена и сериозна опасност за обществената безопасност, обществената сигурност или общественото здраве или ще създаде сериозни икономически или оперативни проблеми на други доставчици или потребители на електронни съобщителни мрежи или услуги, компетентните органи могат да предприемат спешни временни мерки за отстраняване на нарушението преди да вземат окончателно решение. След това на въпросното предприятие се дава разумна възможност да изрази становището си и да предложи мерки за отстраняване на нарушението. При необходимост компетентните органи могат да потвърдят временните мерки.

7. Предприятията имат право да обжалват мерките, предприети по силата на настоящия член съгласно процедурата, посочена в член 4 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

Член 11

Информация, която се изисква по общото разрешение за правата за използване и специфичните задължения

1. Без да накърнява задълженията за предоставяне на информация и на доклади в съответствие с националното законодателство извън общото разрешение, националните регулаторни органи не могат да изискват от предприятията само да предоставят информацията по общото разрешение за правата за използване или за специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, която е пропорционална и обективно обоснована за следните цели:

- а) системна или целева проверка за спазването на условия 1 и 2 от част А, условие 6 от част Б и условие 7 от част В на приложението и спазването на задълженията, посочени в член 6, алинея 2;
- б) целева проверка за спазването на условията, както е посочено в приложението, когато е получена жалба или когато националните регулаторни органи имат други причини да смятат, че условието не е изпълнено, както и в случаите на разследване по инициатива на националните регулаторни органи;
- в) процедури за разглеждане и оценка на молби за предоставяне на права за използване;
- г) публикуване на сравнителни прегледи на качеството и цените на услугите в полза на потребителите;
- д) ясно определени статистически цели;

е) анализ на пазара за целите на Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа”) или Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).

Информацията, посочена в букви а), б), г), д) и е) от първа алинея не може да се изисква преди предоставянето на достъп до пазара или като условие за него.

2. Когато националните регулаторни органи изискват от предприятията да предоставят информацията, посочена в параграф 1, те ги информират за конкретните цели, за които ще се използва настоящата информация.

Член 12

Административни такси

1. Всички административни такси, наложени върху предприятията, които предоставят услуга или мрежа по общото разрешение, или на които е било предоставено право на използване:

а) по размер покриват единствено административните разходи за управлението, контрола и изпълнението на общата лицензионна схема и правата за използване и специфичните задължения, както е посочено в член 6, параграф 2, които могат да включват разходи за международно сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ на пазара, проследяване на съответствието и други видове пазарен контрол, както и регулаторната дейност по подготовката и въвеждането в сила на вторичното законодателство и административните решения като например решенията за достъп и взаимосвързаност; и

б) се налагат на отделните предприятия обективно, прозрачно и пропорционално, което свежда до минимум допълнителните административни разходи и съпътстващите такси.

2. Когато налагат административни такси, националните регулаторни органи публикуват годишни прегледи на административните си разходи и общия размер на събраните такси. В светлината на разликата между общия размер на таксите и административните разходи се внасят съответните корекции.

Член 13

Такси за права за използване и права за изграждане на инфраструктура

Държавите-членки могат да разрешат на съответните компетентни органи да налагат такси за правата за ползване на радиочестоти или номера или правата за изграждане на инфраструктура в случаите на обществена или частна собственост, които отразяват потребността от гарантиране на оптималното използване на тези ресурси. Държавите-членки гарантират, че такива такси са обективно обосновани, прозрачни, недискриминационни и пропорционални на предназначенията им цел, като вземат предвид целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

Член 14

Изменения на правата и задълженията

1. Държавите-членки гарантират, че правата, условията и процедурите във връзка с общото разрешение, както и правата за използване или правата за изграждане на инфраструктура могат да бъдат променени единствено при наличието на обективни основания и по пропорционален начин. Изпраща се надлежно уведомление за намерението да се въведат промени и на заинтересованите страни, включително ползватели и потребители, да бъде предоставен достатъчен срок да изразят своите становища по предложените промени, който е не по-кратък от четири седмици, освен при изключителни обстоятелства.
2. Държавите-членки не могат да ограничават или оттеглят права за изграждане на инфраструктура преди изтичането на срока, за който те са предоставени, освен когато това е обосновано и приложимо в съответствие с разпоредбите на националното законодателство във връзка с обезщетяването при оттегляне на права.

Член 15

Публикуване на информация

1. Държавите-членки гарантират, че цялата необходима информация за правата, условията, процедурите, таксите и решенията във връзка с общото разрешение и правата на ползване се публикува и актуализира надлежно с оглед на лесния достъп на всички заинтересовани страни до тази информация.
2. Когато информация, както е посочена в параграф 1 се съхранява на различни равнища на управление и по-специално информацията за процедурите и условията във връзка с правата за изграждане на инфраструктура, националните регулаторни органи полагат всички разумни усилия, отчитайки необходимите разходи, да разработят достъпен преглед на цялата информация, включително информацията за различните равнища на управление и компетентните органи, за да улеснят подаването на молби за изграждане на инфраструктура.

Член 16

Процедури за преглед

Комисията периодично прави преглед на функционирането на националните лицензионни системи и развитието на презграничните услуги в Общността и докладва пред Европейския парламент и Европейския съвет, като първият доклад се представя не по-късно от три години след датата на влизане в сила на настоящата директива, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея. За тази цел Комисията може да поиска информация от държавите-членки, които трябва да я предоставят без ненужно забавяне.

Член 17

Съществуващи разрешения

1. Държавите-членки въвеждат в действие съществуващите към датата на влизане в сила на настоящата директива, разрешения в съответствие с разпоредбите на настоящата директива не по-късно от датата на прилагане, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея.
2. Когато прилагането на параграф 1 води до намаляване на правата или разширяване на задълженията по съществуващите разрешения, държавите-членки могат да удължат срока на валидност на тези права за не повече от девет месеца след датата на прилагане, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея, при условие че това не накърнява правата на други предприятия в съответствие със законодателството на Общността. Държавите-членки уведомяват Комисията за удължаването на срока и постановяват причините за това.
3. Когато съответната държава-членка може да докаже, че премахването на условията за разрешение във връзка с достъпа до електронни съобщителни мрежи, съществувало преди датата на влизане в сила на настоящата директива, създава прекомерни трудности за предприятията, ползвали предоставения достъп до друга мрежа, и когато за предприятията е невъзможно да договорят нови споразумения при разумни търговски условия преди датата на прилагане, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея, държавите-членки могат да поискат временно удължаване на срока на съответното условие (съответните условия). Такива молби за удължаване се подават най-късно до датата на прилагане, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея и посочват условието (условията) и периода, за който се изисква временно удължаване.

Държавите-членки информират Комисията за мотивите на молбите за удължаване. Комисията разглежда такива молби, като взема предвид конкретната ситуация в съответната държава-членка и въпросното/-ите предприятие/-ия, както и необходимостта от осигуряване на последователна регулаторна среда на ниво Общността. Комисията взема решение да удовлетвори или отхвърли молба, като в случай на решение за удовлетворяване на молбата посочва обхвата и срока на удължаване. Комисията съобщава решението си на съответната държава-членка в шестмесечен срок от получаване на молбата за удължаване. Такива решения се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива преди 24 юли 2003 г. Те незабавно информират за това Комисията.

Те прилагат тези мерки считано от 25 юли 2003 г.

Когато държавите-членки приемат такива мерки, в тях се съдържа позоваването на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване, се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива и всички последващи изменения на тези разпоредби.

Член 19

Влизане в сила

Директивата влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 20

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 7 март 2002 година.

За Европейския парламент:
Председател
P.COX

За Съвета:
Председател
J.C.APARICIO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Условията, изброени в настоящото приложение, представляват максималният списък от условия, които могат да бъдат добавени към общото разрешение (част А), правата за използване на радиочестоти (част Б) и правата за използване на номера (част В), както е посочено в член 6, параграф 1 и член 11, параграф 1, буква а).

А. Условия, които могат да бъдат добавени към общото разрешение

1. Финансово участие за финансирането на универсалната услуга в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).
2. Административни такси в съответствие с член 12 от настоящата директива.
3. Оперативна съвместимост на услугите и взаимосвързаност на мрежите в съответствие с Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа”).
4. Достъпност на номерата от националния номерационен план за крайни потребители, включително условия в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).
5. Екологични и градоустройствени изисквания, както и изисквания и условия във връзка с предоставянето на достъп или използване на обществена или частна земя и условия във връзка със съвместното ползване на обекти и инфраструктура в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Рамкова директива”), включително при необходимост финансови или технически гаранции, необходими да гарантират за правилното изпълнение на работите по инфраструктурата.
6. Задължения за осъществяване на пренос в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).
7. Защита на личните данни и личната сфера конкретно в отрасъла на електронните комуникации в съответствие с Директива 97/66/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор¹.
8. Правила за защита на потребителите, специфични за отрасъла на електронните комуникации, включително условия в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).
9. Ограничения във връзка с преноса на незаконно съдържание в съответствие с разпоредбите на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество

¹ ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

и по-специално на електронната търговия във вътрешния пазар² и ограничения във връзка с преноса на вредно съдържание в съответствие с член 2а, параграф 2 от Директива 89/552/ЕО на Европейския съвет от 3 октомври 1989 г. относно съгласуването на някои разпоредби, установени със закони, подзаконови и административни действия в държавите-членки във връзка с дейностите по телевизионно излъчване³.

10. Информация, която се предоставя в рамките на процедурата по нотификация, посочена в член 3, параграф 3 от настоящата директива и за други целите, посочени в член 11 от настоящата директива.

11. Възможности за законно прихващане от компетентните национални органи в съответствие с Директива 97/66/ЕО и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁴.

12. Условия за използване в случай на природни бедствия и големи аварии с оглед на комуникациите между спасителните служби и власти и службите за съобщения на обществото.

13. Мерки, които целят ограничаването на въздействието на електромагнитните полета върху обществото в резултат на действието на електронни съобщителни мрежи в съответствие със законодателството на Общността.

14. Задължения за достъп извън предвидени в член 6, параграф 2 от настоящата директива, които се прилагат за предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“).

15. Поддържане на целостта на обществените съобщителни мрежи в съответствие с Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“) и Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга“), включително с условия за предотвратяване на електромагнитна интерференция между електронни съобщителни мрежи и/или услуги в съответствие с разпоредбите на Директива 89/336/ЕО на Съвета от 3 май 1989 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно електромагнитната съвместимост⁵.

16. Безопасността на обществените мрежи срещу неправомерен достъп в съответствие с разпоредбите на Директива 97/66/ЕО.

17. Условия за използването на радиочестоти в съответствие с член 7, параграф 2 от Директива 1999/5/ЕО, когато използването не е предмет на предоставяне на

² ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

³ ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23. Директива , е изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 202, 30.7.1997 г., стр. 60).

⁴ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁵ ОВ L 139, 23.1989 г, стр.19. Директива , е изменена с Директива 93/68/ЕО (ОВ L 220, 30.8.1993, стр.1)

индивидуални права за използване в съответствие с разпоредбите на член 5, параграф 1 от настоящата директива.

18. Мерки, посочени за гарантиране на спазването на стандартите и/или спецификациите, посочени в член 17 от Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

Б. Условия, които могат да бъдат добавени към правата за ползване на радиочестоти

1. Определяне на услугата, вида мрежа или технологията, за които са предоставени правата за използване на честотите, включително, когато е приложимо, изключителното използване на дадена честота за предаването на специфично съдържание или специфични аудиовизуални услуги.

2. Ефективно и ефикасно използване на честотите в съответствие с Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”), включително, при необходимост, изисквания за обхват.

3. Технически и оперативни условия, необходими за избягване на вредна интерференция и за ограничаване на въздействието на електромагнитните полета върху обществото, когато тези условия са различни от посочените в общото разрешение.

4. Максимална продължителност в съответствие с член 5 от настоящата директива, предмет на корекциите с оглед на националния честотен план.

5. Прехвърляне на права по инициатива на техния собственик и условия за прехвърлянето в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

6. Потребителски такси в съответствие с член 13 от настоящата директива.

7. Ангажименти на предприятието, което получава права за използване, поети в хода на конкурсна или сравнителна процедура за подбор.

8. Задължения според съответните международни споразумения, свързани с използването на честоти.

В. Условия, които могат да бъдат добавени към правата за използване на номера

1. Определяне на услугата, за която ще се ползват номерата, включително евентуални изисквания във връзка с предоставянето на тази услуга.

2. Ефективно и ефикасно използване на номерата в съответствие с Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).

3. Изисквания за преносимост на номерата в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга”).

4. Задължение за предоставяне на абонатите, които фигурират в обществен телефонен указател на информация за целите на членове 5 и 25 от Директива 2002/22/ЕО („директива за универсалната услуга”).
5. Максимален срок в съответствие с член 5 от настоящата директива, предмет на всякакви промени в националния номерационен план.
6. Прехвърляне на права по инициатива на техния собственик и условия за такова прехвърляне в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива”).
7. Потребителски такси в съответствие с член 13 от настоящата директива.
8. Всички ангажименти на предприятието, което получава права за използване, поети в хода на конкурсна или сравнителна процедура за подбор.
9. Задължения според съответните международни споразумения, свързани с използването на номерата.